

Homilija nadškofa msgr. Alojzija Cvikla DJ na god sv. Alojzija, cerkev sv. Alojzija v Mariboru, 21. junij 2018

Dragi sobratje duhovniki, redovnice in redovniki, dragi bratje in sestre!

Obhajamo god sv. Alojzija Gonzage, ki je v cvetu mladosti zaključil svoje zemeljsko romanje.

Na povabilo papeža Frančiška se to leto Cerkev osredotoča na mlade. Škofovska sinoda v Rimu, o »mladih, veri in poklicnem razločevanju«, ki bo meseca oktobra in Svetovni dan mladih v Panami, ki bo potekal januarja 2019, bosta dva pomenljiva trenutka, ko želi Cerkev obrniti pogled na današnjo mladino. Cerkev želi prisluhniti nemiru, sanjam in upanju mladih. Obenem želi da bi bilo celotno občestvo Cerkve obogateno z veseljem, z iniciativami in z odprtostjo življenju, kar so lastnosti mladih.

Prav v času priprav na ti dve srečanji pa Cerkev slavi 450-letnico rojstva sv. Alojzija Gonzaga (9. marca 1568 v Castiglione delle Stiviere) in smrti sv. Stanislava Kostke (15. avgusta 1568 v Rimu). To sta dva mlada jezuita, ki pričujeta s presenetljivo odprtostjo Bogu, vse do sprejemanja nadčloveških naporov pri svojem življenjskem darovanju za Kristusa.

Ko sta se čutila poklicana, da se popolnoma darujeta, sta oba pokazala neomajno voljo, da se poistovetita z Gospodom in sta odgovorila z vso odločnostjo in navdušenjem na svoj poklic ter oba premagala mnoge težke ovire, ki so se jima postavile na poti vstopa v Družbo Jezusovo. ...

Ob visoki obletnici rojstva sv. Alojzija Gonzage je Sveti sedež razglasil praznovanje »Jubilejnega Alojzijevega leta«, in sicer od 9. marca 2018 do 9. marca 2019. Za prednostni kraj romanj v tem jubilejnem letu je določil cerkev sv. Ignacija v Rimu, kjer počivajo zemeljski ostanki sv. Alojzija. Temu osrednjemu svetišču so pridružene vse cerkve po svetu, ki so posvečene temu mlademu jezuitu. V Sloveniji je njemu posvečena samo ta cerkev, tu v Mariboru.

Od malega se je Alojzij Gonzaga izkazal kot močna osebnost. Rodil se je in odraščal v krščanskem družinskem okolju, v katerem so brali pisma jezuitskih misijonarjev, ki so jih ti poslali od daleč, brali pa so tudi romance, napolnjene s čutnostjo, ambicioznostjo in tudi nasiljem. To so bile zgodbe, ki so obljubljale prihodnost, polno bogastva, slave in moči.

Kljub temu je v mladem Alojziju rastla globoka in trdna vera, rasel je v notranji svobodi. Ko se je odločal, za službo Gospodu, se je klub mnogim pritiskom od zunaj in nasprotovanjem, prepustil vodstvu Duha, katerega glas je odmeval v njegovi zavesti, ter sprejel hojo za Kristusom kot pot svojega življenja.

Podobno kot sv. Stanislav je premagal odpor svoje družine in se je popolnoma daroval Bogu v Družbi Jezusovi, ustanovljeni nekaj desetletij prej.

Alozij Gonzaga je imel samo toliko časa v zemeljskem življenju, da se je popolnoma posvetil lastni formaciji. Pri skrbi za svojo duhovno in osebnostno rast se je tako zavzel, da je po pravici zgled današnjim mladini.

Umril je kot študent teologije, star 23 let, prizadet od bolezni tistih, ki so bili v Rimu izključeni in obrobni, ko je stregel kužnim bolnikom. Ves se je posvetil kužnim bolnikom, četudi je za to prostovoljno tvegalo življenje ter tako prišel do točke, ko je zanje tudi dal svoje mlado življenje (prim. Jn 15,13).

Ozirajoč se na to njegovo pričevanje, ga je papež Benedikt XIII. leta 1729 razglasil za zavetnika mladine; Pij XI., leta 1926 za zavetnika študentov in Janez Pavel II., ob četrti stoletnici njegove smrti, leta 1991 za zavetnika bolnikov okuženih z AIDS-em.

Papež Frančišek pravi: »Božji Duh še vedno kliče mnoge mlade k veri in soočenju s trpljenjem ubogih na zemlji.«

Mnogi med mladimi v vseh deželah sveta sanjajo o svetu brez pokvarjenosti, z več poštenja in iskrenosti, kjer je vsak priznan in sprejet.

Veliko mladih je, ki želijo plemenito, pogumno in velikodušno delati za dobro človeštva in narodov; želijo, da bi trpljenje mnogih izginilo, da bi prišlo do sprave med ljudmi in narodi, da bi zaščitili naš planet pred hudimi vplivi in da bi se človeštvo pustilo voditi od transcendentnih vrednot, ki dajejo smisel posamezniku, svetu in vsej človeški zgodovini. Kljub temu pogosto mnogi ne vedo, kako to uresničiti.

Torej je tudi ta naš čas pomemben, da mladim prisluhnemo, in da se vprašamo, kako jim pomagati pri njihovi rasti in želji da bi našli pogum, da odrinejo na globoko. Kakor sv. Alojzij, se želijo tudi danes mnogi mladi pogumno soočiti s problemi sodobnega človeka, ki namesto, v enega, edinega in pravega Boga, zaupa idolom prevladujočih kultur.

Zavedajoč se, da je sv. Alojzij umrl, ne le za tiste, ki so zboleli za kugo, temveč tudi za zapuščene, za ljudi brez upanja po mestnih ulicah in za tiste, ki so se jih ljudje bali, je njegov zgled priložnost, da premislimo, kako bi lahko mi, kot služabniki sprave, ki jo je Kristus daroval človeštvu, pomagali mladim, da bi presegli vsak strah in raznovrstno suženjstvo v katerega so se ujeli in da bi začutili, da so sprejeti, da bi začutili zaupanje in sočutje ...

Sv. Alojzij je v polnosti uresničil ljubezen o kateri govori sv. apostol Janez v svojem prvem pismu (prim. 1 Jn 3,18): »Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.«

Sv. Alojzij je to ljubezen uresničil do konca, tako, da je svoje življenje daroval za brate in sestre, ki so trpeli neozdravljivo bolezen takratnega časa. Naj tudi nam pomaga, da bomo videli in spoznali, kako služiti Bogu, še posebej v tistih, ki trpijo in so naše pomoči najbolj potrebni. Amen.

*Msgr. Alojzij Cvikl DJ
nadškof metropolit*